

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 1840-ҳадис

1840 – وَعَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ قَالَ: «دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى امْرَأَةٍ مِنْ أَحْمَسَ يُقَالُ لَهَا: زَيْنَبُ، فَرَأَاهَا لَا تَتَكَلَّمُ، فَقَالَ: «مَا لَهَا لَا تَتَكَلَّمُ؟» فَقَالُوا: حَجَّتْ مُصِمَّتَةً، فَقَالَ لَهَا: «تَكَلَّمِي؛ فَإِنَّ هَذَا لَا يَحِلُّ، هَذَا مِنْ عَمَلِ الْجَاهِلِيَّةِ» فَتَكَلَّمَتْ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ [3834].

1840. Қайс ибн Абу Ҳозим розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Абу Бакр Сиддиқ аҳмаслик Зайнаб деган бир аёлнинг ҳузурига кирди. Унинг гапирмаётганини кўриб: «Унга нима бўлди, гапирмаяпти?» деди. «У сўзламай ҳаж қилмоқчи», дейишди. У киши унга: «Гапиргин, чунки бу ҳалол эмас, бу жоҳилият амалларидан», деди. Бас у гапирди.

Имом Бухорий ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

